

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a sudcov JUDr. Lubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Martina Luptáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2021 v trestnej veci obžalovaného Allana Szarowski a spol. stíhaných pre neoprávnené nakladanie s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/66/2020 zo dňa 20.11.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr. por. **zrušuje** rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/66/2020 zo dňa 20.11.2020 vo výroku o treste ohľadne oboch obžalovaných.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por. **odsudzuje**

1. Obžalovaného
podľa § 302 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák. a § 56 ods. 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výške 1 500,- € (jedentisícpäťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje mu súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 50 (päťdesiat) dní.

2. Obžalovaný Šroten, s.r.o., IČO. 47 945 362, so sídlom Majerská cesta 124, Banská Bystrica, podľa § 302 ods. 3 Tr.zák., s poukazom na § 15 zákona 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, na peňažný trest vo výške 5 000,- € (päťtisíc eur).

Podľa § 20 ods. 1, 2 zákona č. 91/2016 Z.z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, na trest zverejnenia odsudzujúceho rozhodnutia v Obchodnom vestníku a na vstupe do svojich prevádzok na viditeľnom mieste na svoje náklady v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, po dobu 6 (šesť) týždňov.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. IT/66/2020 zo dňa 20.11.2020 boli obžalovaní spoločnosť ŠROTEN, s.r.o., IČO: 47 945 362, so sídlom Majerská cesta 124, Banská Bystrica uznaní za vinných, a to obžalovaný z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák. a spoločnosť ŠROTEN, s.r.o., Banská Bystrica z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa mali dopustiť tým spôsobom, že

ko konateľ právnickej osoby ŠROTEN s. r. o. a zároveň aj ŠROTEN s. r. o., IČO: 47 945 362, so sídlom Majerská cesta 124 Banská Bystrica, od 01. 01. 2016 na Majerskej ceste 124 v Banskej Bystrici podľa § 60 ods. 14 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch spracovával staré vozidlá považované za odpad v zmysle § 60 ods. 6 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, a to aj napriek zákazu vyjadrenému v ustanovení § 62 ods. 6 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch, pričom uvedené staré vozidlá ako odpad (v zmysle vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z. klasifikovaný v katalógu odpadov pod číslom 16 01 04, staré vozidlá, kategória N, 16 01 06, staré vozidlá neobsahujúce kvapaliny a iné nebezpečné látky, kategória O) spracovával minimálne v rozsahu 86 kusov starých vozidiel, a to aj napriek tomu, že ŠROTEN s.r.o. nemá autorizáciu v zmysle § 89 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 79/2015 Z. z. na spracovanie starých vozidiel, pričom z uvedenej činnosti ŠROTENU s.r.o. minimálne od 01. 01. 2016 vznikli odpady v podobe jednotlivých častí a súčiastok spracovaných vozidiel, ktoré sú podľa vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z. klasifikované v katalógu odpadov pod číslom 16 01 21, nebezpečné dielce iné ako uvedené v 16 01 07 až 16 01 11, 16 01 14 a 16 01 14, kategória N - minimálne v rozsahu 148 ks motorov, 247 ks prevodoviek, 4 ks súčastí motora - hlavy valcov, 111 ks hláv motorov, 153 ks výfukových potrubí, 6 ks výfukových potrubí s katalyzátorom, 19 ks vaní motora, 301 ks chladičov, 113 ks chladičov klima, 122 ks klímových chladičov, súčiastky prevodoviek o hmotnosti 295 kg, 25 ks palivových plastových nádrží v kontajneri, 106 ks nádržíek na servo, 240 ks nádržíek brzdová kvapalina, 19 ks kufrových lišt,

16 01 17, železné kovy, kategória O a 16 01 18, neželezné kovy, kategória O,

16 01 22, časti inak nešpecifikované, kategória O - minimálne v rozsahu 45 kg káblov na spínačky, 80 kg elektroniky vozidla, 40 kg malej elektroniky - vypínače, 924 ks svetiel, 200 ks čerpadiel s plavákom, 86 kusov palivových čerpadiel, 50 ks brzdových svetiel, 220 ks modulov ABS, 20 ks elektro kabeláží, 175 ks predných svetiel, 73 ks hmloviek, 413 ks predných svetiel, 143 ks riadiacich jednotiek - plast, 596 ks riadiacich jednotiek - kov, 239 ks smeroviek, 487 ks tachometrov, 30 ks prístrojová doska - plastové časti, 130 ks puklic, 20 ks,

245 ks plast – váh. Vzduchu, 83 ks odkladacích skriniek, 5 ks lakt'ových opierok, 315 ks ventilátorov, 79 ks krytov motorov – plast, 110 ks masky plastové, 320 ks plastové nádržky ostrekovačov, 350 ks páčiek pristrojov, 296 ks ventilátorov, 225 ks vzduchových filtrov puzdro, 53 ks plastových filtrov, 1330 ks bezpečnostných pásov, 253 ks sedačiek bez airbagu, 450 ks hadíc zo sania – guma, 37 ks tapacir dvier, 510 spätných zrkadiel, 44 ks zadných plato,

16 01 03, opotrebované pneumatiky, kategória O (2 ks pneumatik),

16 01 19, plasty, kategória O (495 ks nárazníkov),

16 01 20, sklo, kategória O (450 ks bočných skiel, 1793 autoskiel),

13 02 08, iné motorové, prevodové a mazacie oleje, kategória N (odpadový olej 2100 l),

16 01 10, výbušné časti napríklad bezpečnostné vzduchové vankúše, kategória N - 23 ks volantov s airbagom, 1 ks airbag, 165 ks volantom s airbagom, 35 ks sedačiek s airbagom, 120 ks airbag – vodič, 112 ks airbag, 30 ks airbag – bočný,

16 06 01, olovené batérie, kategória N - 27 ks autobatérii,

13 07 02, benzín, kategória N - 410 l benzín,

13 07 01, vykurovací olej a motorová nafta, kategória N - 210 l nafta,

16 01-07, olejové filtre, kategória N - 100 kg olejových filtrov,

13 08 02, iné emulzie, kategória N - 1 l inej emulzie,

a ktoré na Majerskej ceste 124 v Banskej Bystrici skladoval a ponúkal na predaj, pričom zároveň na pozemkoch parcely registra "C" č. 4106/45 a 4106/81 zapísaných na LV č. 6818, katastrálne územie Banská Bystrica sa dňa 05. 06. 2019 nachádzalo 48 kusov starých vozidiel, ktoré ŠROTEN s.r.o. vykúpila ako staré vozidlá, a to napriek tomu, že na pozemkoch parcely registra "C" č. 4106/45 a 4106/81 zapísaných na LV č. 6818, katastrálne územie Banská Bystrica nebol spoločnosti ŠROTEN s.r.o. udelený súhlas na prevádzkovanie zariadenia na zber odpadov podľa § 97 ods. 1 písm. d) zákona č. 79/2015 Z. z., a teda vyššie uvedeným konaním došlo k neoprávnenému nakladaniu s odpadmi v rozsahu, kedy náklady na potrebné zhodnotenie a zneškodnenie týchto odpadov predstavujú sumu minimálne v rozsahu 49 423,80 Eur.

Za toto konanie boli odsúdení, a to:

obžalovaný _____ podľa § 302 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 2.000 Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 60 dní.

obžalovaný ŠROTEN, s.r.o. podľa § 302 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení na peňažný trest vo výške 8.000 Eur. Podľa § 20 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení na trest zverejnenia odsudzujúceho rozhodnutia v Obchodnom vestníku a na vstupe do svojich prevádzok, na viditeľnom mieste, na svoje náklady v lehote 10 pracovných dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, po dobu 2 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho právneho zástupcu, obhajcu JUDr. Remšika podali odvolanie obidvaja obžalovaní, teda jednak obžalovaný , ako aj spoločnosť ŠROTEN s.r.o.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca za obidvoch obžalovaných, teda za fyzickú osobu) a za právnickú osobu ŠROTEN s.r.o. uviedol, že s vyhláseným rozsudkom nesuhlasí, jednak z dôvodu trestnoprávneho, t.j., že sa nedopustili trestného konania, ako aj toho, že im bol uložený neprímeraný trest. Prvostupňový súd podľa obhajoby nesprávne vyhodnotil záver ohľadne preukázaného skutkového stavu, v danom prípade, že nepreukázaný stav zo strany prokuratúry vo vzťahu k obžalovanému a jeho údajného naplnenia znakov žalovaného trestného činu neexistuje.

Ako obžalovaný uviedol na hlavnom pojednávaní, s likvidáciou motorových vozidiel podniká od roku 1993, čo je zhruba 27 rokov, a doteraz s podnikaním nemal žiadny problém (do času autorizácii sme sa starali o kompletnú likvidáciu vozidiel s následným odovzdaním jednotlivých odpadov spracovateľom). Problémy nastali až po novelizácii zákonov o odpadovom hospodárstve. MZP SR začalo udeľovať autorizácie - povolenia pre subjekty likvidujúce odpad. Staré vozidlá. Spoločnosť ŠROTEN s.r.o. na rozdiel od iných subjektov, takúto autorizáciu nedostala, a preto boli odkázaní na spoluprácu so spoločnosťami ŽP EKO QUELET, predtým KOVOD, ktorá túto autorizáciu dostala. V tom čase sa striktne zamerali len na predaj náhradných dielov (2003-2014). Následne v roku 2014 rozšírili svoje podnikanie aj o zber starých vozidiel. Podnikanie obžalovaného spočíva v tom, že od súkromných subjektov vykupuje náhradné diely z motorových vozidiel, čo má právne ošetrované. Tieto vozidlá následne zákazník odovzdáva spracovateľovi ako odpad. Obžalovaný vylučuje, že by od záujemcov vykupoval staré autá ako odpad a následne ich rozoberal a až potom ich odovzdával spoločnosti ŽP EKO QUELET na spracovanie. Nie je to ani fyzicky možné, pretože by rozdiely hmotnosti jednotlivých vozidiel zmluvnému spracovateľovi chýbali a asi by nebol ochotný platiť za niečo, čo by nedostal. Je bežnou praxou, že zákazníci si zo svojich vozidiel pred odovzdaním na spracovanie odmontujú rôzne diely, ktoré potom predávajú rôznym spôsobom (viď bazoš) a následne ich potom odovzdávajú nekompletné spracovateľom (viď príloha, cenníky spracovateľov pri prevzatí vozidla na spracovanie).

Pri výkpe starých vozidiel v minulosti spolupracoval s firmou ŽP EKO QUELET, ktorá mala licenciu na spracovanie nebezpečného odpadu. Táto spoločnosť ich nútila do množstevných nákupov starých motorových vozidiel, čo bolo z hľadiska biznisu podstatné. Autá vykupovali v rôznej kvalite, mnohé boli aj nepojazdné, a preto ich museli k nim na firmu prepravovať prostredníctvom odťahovej služby. Následne po prehliadke vozidla obžalovaný predávajúcemu ponúkol kúpnu cenu, ktorá sa odvíjala od toho, či to-ktoré motorové vozidlo má pre neho potenciálnu pridanú hodnotu v podobe možnosti odkúpenia náhradných dielov vhodných na následný predaj. Po dohode na kúpnej cene obžalovaný s potenciálnym predajcom uzavrel kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa náhradných dielov, a následne zabezpečil ich demontáž. Keď z vozidla získal, čo bolo zaujímavé a zobchodovateľné, tak s vlastníkom vozidla uzatvoril ďalšiu, kúpnu zmluvu, ktorú si vyžadoval spracovateľ, v mene firmy ŽP EKO QUELET, ktorej predmetom bola kúpa starého vozidla na zber a následné spracovanie, (nevedel, či vôbec dvojité vydávanie kúpnych zmlúv je právne v poriadku, pretože on tie autá kupoval a následne ich fakturoval po odvoze na spracovanie). Potom s ním spísal protokol o prevzatí starého vozidla na spracovanie, kde sa okrem iného uviedla aj zostatková váha toho-ktorého vozidla, ktorá bola podstatná pre spoločnosť ŽP EKO QUELET z hľadiska finančného, pretože im platili za množstvo vykúpeného šrotu. Následne sa to vozidlo zaevidovalo do „EZAPU“, čo je elektronické odhlásenie vozidla v

policajnej evidencii. Nakoniec vozidlo uložili na zberný dvor, odkiaľ si ho potom spoločnosť ŽP EKO QUELET vyzdvihla.

Počet zmlúv, ktoré obžalovaný uzatváral s predávajúcimi, závisel od toho, či to vozidlo kupoval ako odpad na zošrotovanie, alebo ho chcel ešte využiť na demontáž náhradných dielov, v takom prípade sa tie zmluvy uzatvárali dve, inak len jedna. (zmluvy sa spisovali vždy dve, pretože obžalovaný ich fakturoval Qeletu nielen váhu ale aj počet vozidiel za čo mu platili, takže aj za vozidlá z ktorých neodkúpil žiadny náhradný diel. Záviselo to od toho, či na základe ohliadky obžalovaný dospel k záveru, že môže to auto ešte využiť na náhradné diely, alebo to auto musí ísť rovno na spracovanie. Auto sa podľa jeho názoru stalo odpadom po podpise protokolu o prevzatí starého vozidla na spracovanie, ktorého súčasťou bola aj podpísaná kúpna zmluva a technický list. Obžalovaný si pritom nie je vedomý toho, že by dochádzalo k demontáži náhradných dielov z vykúpených motorových vozidiel aj po podpise protokolu o prevzatí starého vozidla na spracovanie. Svedčí o tom aj fakt, že náhradné diely z vozidiel vykupoval aj veľa rokov (1993-2014) pred spoluprácou s ZP Qelet (2014-2019), kde si potom následne spracovateľov hľadali a vozidlá odvážali sami zákazníci alebo to zabezpečili oni.) Nebol žiadny dôvod na zmenu týchto postupov, akurát že ponúkli zákaznikom možnosť po roku 2014 odovzdať následne vozidlo na zber a nemuseli to už nikam prevážať, čo im samozrejme šetrilo náklady. (spokojný zákazník-finančné ohodnotenie, úspora času, my sme sa dostali k dielom-podnikanie, následný predaj záujemcom o náhradné diely, šetrenie životného prostredia-menej odpadu, spokojný spracovateľ - dostatok vozidiel, spokojná spoločnosť - menšia environmentálna záťaž).

Z toho vyplýva, že posudok znalkyne je vypracovaný nedôsledne a nesprávne, ako aj jej subjektívne tvrdenia, že všetky náhradné diely nachádzajúce sa na Majerskej ceste 124 musia pochádzať len zo starých vozidiel čiže odpadu a vôbec nebrala do úvahy vyššie uvedené skutočnosti ako aj nižšie uvedené skutočnosti. Som presvedčený, že vo fotografických dokumentoch z prehliadky sa určite nájde foto zo skladu odpadov, ako aj foto priečelia budovy, z ktorých bude zrejme, že znalkyňa musela vedieť o viacerých firmách, ako aj o odpade nepatriaceho spol. ŠROTEN s.r.o. Súd nevzal do úvahy ani predložené dokumenty preukazujúce tieto skutočnosti na pojednávaní (predaj sklad zásob a spoločnosti ŠROTEN s.r.o., inventúry jednotlivých skladov z menovaných období)

Obžalovaný už v prípravnom konaní uvádzal, že sklady neachádzajúce sa na Majerskej ceste 124, kde bola vykonaná prehliadka iných priestorov, využívajú 3 firmy. Jednak firma ŠROTEN s.r.o., fyzická osoba, fyzická osoba. V tom sklade sa nachádzali náhradne diely, ktoré nepatrili len obžalovanému, ale aj Pôvodne obžalovaný s náhradnými dielmi podnikal ako fyzická osoba, a to od roku 1993-2014. Následne po založení ŠROTEN s.r.o. z fyzickej osoby časť náhradných dielov účtovne a fakturačne previedol v roku 2016 na spoločnosť ŠROTEN s.r.o. Zbytok náhradných dielov pochádzajúcich z obdobia pred zmluvou s ŽP ekoqelet sa naďalej nachádza v skladoch na Majerskej 124 a s nimi naďalej obchoduje. Potom tam využíva skladové priestory aj fyzická osoba ktorá má prenajaté priestory na Majerskej 124 a v priestoroch má uskladnené prevodovky, motory a iné náhradné diely. V tom sklade to nie je viditeľne oddelené, aby bolo zrejme, komu ktoré náhradné diely patria. Samozrejme každý z nich však má svoje diely označené a sú identifikovateľné. Taktiež sa v znal. Posudku objavili aj odpady riadne označené identifikačnými listami-patriace autoservisu ako aj odpady patriace ZP ekoqelet, ktoré boli následne odovzdávané na spracovanie, o čom svedčí evidencia a aj sprievodné listy odpadu na

spracovanie ako aj hlásenia o odovzdaní odpadov, (viď fotodokumentácia z prehliadky).

Ďalej obhajoba uviedla, že na preukázanie tvrdení, že pred vykúpením motorových vozidiel na zošrotovanie obžalovaný s potenciálnym predávajúcim uzatváral aj kúpne zmluvy, ktoré ho oprávňovali demontovať použité súčiastky z týchto vozidiel a až potom motorové vozidlo zošrotovať, predložil zakladač spoločnosti ŠROTEN s.r.o. za rok 2017, v ktorom sa nachádzajú príjmové a výdavkové pokladničné doklady. Nachádzajú sa tu aj kúpne zmluvy, na základe ktorých spoločnosť ŠROTEN s.r.o. kupovala od predávajúcich motorové vozidlá na náhradné diely.

Činnosť, ktorá bola obžalovaným vykonávaná, nebola nijakým spôsobom v rozpore so zákonom o odpadoch, keďže vyplývala priamo z povolenia Okresného úradu Banská Bystrica, odboru životného prostredia zo dňa 06.06.2016, v zmysle ktorého odôvodnenia „časti starých vozidiel sú opätovne použité ako náhradné diely pre automobily. Tieto demontované časti starých vozidiel nie sú odpadom a skladajú sa P sklade demontovaných častí, v súlade s ustanovenými podmienkami". Na základe tohto súhlasu som v žiadnom prípade nevykonával činnosť spracovania.

Spoločnosť ŠROTEN s.r.o. kupovala od fyzických a právnických osôb náhradné diely z motorových vozidiel, v nijakom prípade nekupovala odpad. Tieto fyzické a právnické osoby dobrovoľne podpísali kúpne zmluvy, na základe ktorých predali svoje motorové vozidlá spoločnosti ŠROTEN s.r.o. Každá fyzická a právnická osoba pritom svojim podpisom vyjadrila súhlas s odobratím náhradných dielov z motorového vozidla na spracovanie a prijala kúpnu cenu. Až následne sa podpisovala zmluva pre spracovateľa, kde bolo už uvedené, že odovzdávané vozidlo nie je kompletné a má nižšiu hmotnosť, zníženú o odobraté náhradné diely. Tito všetci ľudia by asi museli byť nesvojprávni a analfabeti.

Bol jednoznačne toho názoru, že uvedené rozhodnutie nie je rozhodnutím vydaným v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového a právneho stavu v rozsahu nevyhnutnom pre vydanie rozhodnutia, t.j. v tomto prípade v rozsahu, aby mohlo dôjsť k posúdeniu konania obžalovaného z možného trestnoprávneho hľadiska. Orgány činné v trestnom konaní, a rovnako tak aj súd, by mali s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie, pričom v trestnom konaní hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bol presvedčený, že súd sa v tomto prípade neriadil zásadami zakotvenými v ustanovení § 2 ods. 10. resp. § 2 ods. 12 Tr. por., pretože k záveru o tom, že je na mieste trestnoprávna zodpovednosť obžalovaného v rámci zmieňovaného prečinu, nedospel na základe toho, že by preukázané okolnosti hodnoverne a bez akýchkoľvek pochybností preukazovali, že došlo k naplneniu trestnoprávnej roviny vyššie uvedeného trestného činu.

Zastáva názor, že v danom prípade konajúci súd svoju hodnotiacu činnosť neoprel a ani nemohol vo svojej podstate oprieť o skutočnosti získané dokazovaním, či už v prípravnom konaní alebo pred súdom, a tým postupom porušil ust. § 2 ods. 10 Tr. por.

Z uvedeného dôvodu preto obhajoba navrhla, aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. zrušený, a aby bola vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K tomuto písomného odvolaniu obžalovaných sa vyjadril aj okresný prokurátor.

Z jeho písomného vyjadrenia je zrejmé, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní má za to, že skutok sa stal, tak ako bol opísaný v obžalobe a zároveň je trestným činom.

V konaní bolo jednoznačne preukázané, že zákazníci alebo osoby, ktoré prišli so starým vozidlom do ŠROTENU s.r.o. tam prichádzali za účelom zbavenia sa starého motorového vozidla (uvedené potvrdili svedkovia

, už v čase kedy prijali rozhodnutie odovzdať motorové vozidlo do ŠROTENU s.r.o. išlo o odpad (pozn. ktorý obž. ŠROTEN s.r.o. nemohli rozoberať na náhradné diely - pretože ide činnosť ktorou sa odpad spracúva - rozoberá v zmysle ustanovenia § 60 ods. 4 zákona o odpadoch a takáto činnosť je zakázaná v zmysle ustanovenia § 62 ods. 6 zákona o odpadoch), takéto rozhodnutie je následne vo vonkajšom svete deklarované právnym úkonom - v danom prípade kúpnu zmluvou. Už len z obsahu samotných kúpnych zmlúv (ktoré predložili obžalovaní, a to aj na hlavnom pojednávaní alebo v prípravnom konaní počas prehliadky iných priestorov) v čl. 1 vyplýva, že predávajúci vyhlasuje, že je držiteľom starého vozidla a je oprávnený s ním nakladať na účel odovzdania osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel. Preto tvrdenia obžalovaných, že najprv vykupovali náhradné diely z motorového vozidla a až potom sa vozidlo stalo odpadom pri podpise protokolu o prevzatí starého vozidla je účelové tvrdenie (ktoré v prvom rade je iba tvrdenie obžalovaného a ani nezodpovedá vykonanému dokazovaniu - nevyplýva to zo zmlúv o kúpe starých vozidiel, že predmetom kúpy a predaja mali byť náhradné diely) a ako také obchádza zákon (a jeho účel) o odpadoch - pre vyššie uvedené zákonné dôvody -- zberač starých vozidiel bez autorizácie nemôže spracovávať - rozoberať staré vozidlá. Jediným oprávneným „zberača starých vozidiel“ sú činnosti v zmysle ustanovenia § 64 zákona o odpadoch, pričom spoločnosť ŠROTEN s.r.o. vykonávala činnosť v zmysle ustanovenia § 62 ods. 6 zákona o odpadoch, tá je dovolená len pre autorizovaných spracovateľov starých vozidiel, ŠROTEN s.r.o. nedisponoval autorizáciou na spracovanie starých vozidiel Ministerstvom životného prostredia SR v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona o odpadoch. Autorizovaný spracovateľ má zákonné povinnosti, napr. uvádzať do prevádzky a prevádzkovať stroje a zariadenia na spracovanie starých vozidiel v súlade s platnou dokumentáciou, viesť prevádzkovú dokumentáciu o spracovaní starých vozidiel, viesť evidenciu častí a súčiastok, ktoré sa použijú na opätovné použitie a mnohé iné, ktoré nemajú iné subjekty, ktoré túto činnosť vykonávajú bez autorizácie, tak ako to bolo v prípade právnickej osoby ŠROTEN s.r.o.

Takéto povinnosti ŠROTEN s.r.o. obchádzal, zároveň prokurátor dodal, že obžalovaný bol jednoznačne vedomý, že koná v rozpore so zákonom o odpadoch, pretože sám na hlavnom pojednávaní priznal (tiež v samotných dôvodoch odvolania), že o takú autorizáciu sa spoločnosť ŠROTEN s.r.o. v minulosti uchádzala, ale Ministerstvo životného prostredia SR mu ju neudelilo.

Tvrdenie obhajoby, že z 86 ks autovrakov nemohlo pochádzať 148 ks motorov a 247 ks prevodoviek je samozrejme pravdivé, ale v kontexte obžaloby a rozhodnutia súdu absolútne zavádzajúce. Nikto predsa netvrdil, že všetok odpad - v podobe náhradných dieloch zo starých vozidiel, ktorý bol identifikovaný počas prehliadky nebytových a iných priestorov pochádzal

jedine z 86 kusov starých vozidiel, ktoré sa v čase prehliadky nachádzali na pozemkoch, ktoré boli predmetom prehliadky. Uvedený odpad - v podobe náhradných dielov z nezákonného rozoberania starých vozidiel pochádzal predsa z činnosti ŠROTENU s.r.o. aj pred vykonaním prehliadky (teda išlo o diely, ktoré boli zo starých vozidiel odstránené pred výkonom prehliadky nebytových a iných priestorov, pričom stále to bolo neoprávnené nakladanie s odpadmi). Len z evidencie starých motorových vozidiel, ktoré prijal ŠROTEN ako zberač starých vozidiel, vyplýva, že v čase vykonania prehliadky od fungovania uvedenej činnosti malo posledné staré vozidlo poradové číslo 1292, to znamená, že uvedené odpady - náhradné diely zo starých motorových vozidiel pochádzali z uvedeného počtu starých vozidiel, nie tak ako to tvrdí obhajoba, že iba z 86 kusov {pozn. uvedené jednoznačne vychádza aj zo skutkovej vety žalovaného skutku, kde cit. „spracovával minimálne v rozsahu 86 kusov starých vozidiel“}.

Tvrdenia obhajoby, že súd nevzal do úvahy ani predložené dokumenty preukazujúce tieto skutočnosti na pojednávaní (predaj sklad, zásob _____ lo spoločnosti ŠROTEN s.r.o., inventúry jednotlivých skladov z menovaných období) sú tiež účelové. Predložené dokumenty - faktúry predložili obžalovaní až na hlavnom pojednávaní (čím chceli poukázať na skutočnosť, že pôvod odpadov -náhradných dielov nebol zo starých vozidiel neoprávnenou činnosťou spracovania), o ich existencii v prípravnom konaní sa obžalovaní ani nezmenili, a to ani v čase prehliadky, zároveň v čase prehliadky nebytových a iných priestorov boli zabezpečené listinné podklady ŠROTEN s.r.o., z ktorých vyplývalo, že koncom roka 2018 bola hodnota skladových zásob vo výške 7.485,- eur (uvedený údaj následne exaktne zodpovedal aj údajom skladových zásob vyjadrených z účtovných závierok spoločnosti ŠROTEN s.r.o. za účtovné obdobie 2018). Údaje skladových zásob vyjadrené v účtovných závierkach boli hodnoverné. Zo stavu zásob za účtovné obdobie 2016 z účtovnej uzávierky vyplýva, že ich hodnota bola vo výške 1 195,-eur, čo nekorešponduje s obhajobou obžalovaného a faktúrami, ktoré predložil počas hlavného pojednávania, ktorých predmetom bol nákup skladových zásob od spoločnosti

_____ decembri 2016, nakoľko uvedené zásoby boli nakúpené v hodnote cca 3.000,- eur, čo sa finančne v účtovnej uzávierke neprejavilo. Obžalovaní uvedený rozpor na hlavnom pojednávaní riadne nevysvetlili. Tiež poukazujem, že obidve zmluvné strany v obidvoch prípadoch zastupoval obž.

Z uvedeného dôvodu je tak dôvodne predpokladať, že faktúry boli účelové a pôvod odpadov - náhradné diely zo starých vozidiel je dostatočne preukázaný a nebol žiadnym relevantným spôsobom zo strany obhajoby spochybný.

Nie je možné súhlasiť s argumentáciou obhajoby, že pri prijatí starého vozidla a odovzdaní starého vozidla ŽP EKO Qelet, a. s. boli hodnoty hmotnosti starých vozidiel zachované, tu poukazujem na výpoveď svedkyne Ing. Žemberovej (zástupca ŽP EKO Qelet), ktorá uviedla, že správnosť údajov v záznamoch sa nekontrolovala, kontroloval sa len počet vozidiel, pri prijme starých vozidiel vozidlá nezameriavali.

K ďalšej argumentácii obhajoby súvisiacej s ponechaním 48 kusov starých vozidiel na inom pozemku ako to bolo vymedzené v rozhodnutí Okresného úradu Banská Bystrica, odboru starostlivosti o ŽP zo dňa 06. 06. 2016 pod č. OU-BB-OSZP3-2016/018319/SB (v priestoroch prevádzky firmy ŠROTEN s.r.o. na ulici Majerská cesta 124 v Banskej Bystrici) prokurátor uviedol, že konanie obžalovaných neospravedľuje, že spoločnosť ŽP EKO Qelet, a. s. si ich neprišla včas vyzdvihnúť, ak bolo uvedenému tak, mal sa obžalovaný brániť civilnými prostriedkami porušením zmluvných záväzkov, prípadne nemal prijímať ďalšie staré vozidlá, tak aby neporušil ustanovenia zákona o odpadoch. Tu poukázal tiež na výpoveď svedka _____ (vlastníka uvedených parciel), že nevedel, že na pozemku bol uskladnený odpad (vedel o tom, že sú tam vozidlá), pričom obžalovaný žiadal, aby autá zabezpečil tak, aby nekontaminovali pôdu, pretože bola spevnená iba štrkom.

K argumentácii obhajoby súvisiacej s tým, že uvedená činnosť priamo vyplývala z povolenia Okresného úradu Banská Bystrica odboru starostlivosti o ŽP zo dňa 06. 06. 2016 pod č. OU-BB-OSZP3-2016/018319/SB (ďalej len „rozhodnutie OÚ“) dodal, že uvedené tvrdenie je účelové. Rozhodnutie OÚ je jednoznačné súhlas podľa ustanovenia § 97 ods. 1 písm. d) zákona o odpadoch, ktorý ŠROTEN s.r.o. oprávňoval na prevádzku zariadenia na zber odpadov, nie spracovanie. V rozhodnutí sa uvádza, že staré vozidlá sú zhromažďované pred ich odovzdaním na spracovanie autorizovanému spracovateľovi. Konštatovanie v samotnom rozhodnutí, na ktoré poukazujú obžalovani, ide proti elementárnym fundamentom nakladania so starými vozidlami, ktoré upravuje zákon o odpadoch, kde je trendom aby zo starých vozidiel vznikali čo najmenší odpad a aby recykláciu a možnosť opätovného získania vozidiel vykonávali autorizované osoby - z uvedeného tak vyjadrenie v rozhodnutí OÚ je mylné a zmätočné, túto skutočnosť si obžalovaný musel uvedomovať, nakoľko ako sám uviedol v uvedenej oblasti podniká niekoľko rokov a sám v minulosti žiada o samotnú autorizáciu od Ministerstva životného prostredia SR, ktoré mu autorizáciu neudelilo. Sám (referent životného OÚ BB) vypovedal, že spoločnosť mohla prebrať od fyzických osôb a právnických osôb vozidlo a prepraviť ich spracovateľovi, iné robiť nemohla, vozidla spracovať nemohla.

Z uvedeného dôvodu preto okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici odvolania obžalovaných postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejné zasadnutie krajského súdu, kde tento konal o odvolaniach obžalovaných, sa tieto nedostavili napriek tomu, že mali riadne a včas vykázané doručenie, a to obžalovaný ako aj zástupca spoločnosti ŠROTEN s.r.o. Banská Bystrica. Bol prítomný len obhajca obžalovaných, ktorý predložil súdu žiadosť obžalovaného aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, ktorej žiadosti za súhlasu krajského prokurátora aj krajský súd vyhovel a rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaných.

V konečných návrhoch, ktoré potom krajský súd po zreferovaní veci oprávneným stranám udelil, obhajca obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava dôvodov odvolania, poukázal na to, že polovica skutočností uvádzaných v rozsudku, ako aj materiálov, nepatrila obžalovanému, obžalovaný robil záslužnú činnosť, keď predával nie celkom majetným ľuďom funkčné náhradné diely, vozidlo sa podľa obhajoby stalo odpadom v momente, keď to majiteľ povedal, a nie keď obžalovaný vozidlo vykúpil, a preto uviedol, že sa domáha toho, aby boli obidvaja obžalovani spod obžaloby oslobodení.

Alternatívne však uviedol, že ak by krajský súd dospel k inému záveru a rozhodoval by o tom, že obžalovani sú vinní, navrhol, vzhľadom k tomu, že obžalovaný na tejto svojej činnosti nezbohatol a uložené tresty sú pre neho vysoké, aby potom obžalovanému aj jeho spoločnosti uložené peňažné tresty znížil.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že v celom rozsahu poukazuje na vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaných, a keďže napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, preto navrhol, aby boli odvolania ako nedôvodné zamietnuté.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní obidvomi obžalovanými postupom podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a dospel

k záveru, že odvolanie obžalovaných proti výroku o vine nie je dôvodné, avšak čiastočne dôvodné je odvolanie vo vzťahu k uloženým peňažným trestom.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., kedy sa krajský súd nestotožnil s názorom obhajoby, že v tomto smere okresný súd pochybil. Pre takýto záver odvolateľa neexistujú relevantné dôkazy.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd dostatočne podrobne v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval, keď jednotlivé dôkazy hodnotil, najmä tie, ktoré si vzájomne odporovali, a to aj vo vzťahu k výpovediam obžalovaného

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, jednak v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach a aj podľa názoru krajského súdu je nimi preukázané, že obžalovaní sa dopustili prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa ust. § 302 ods. 1, 3 Tr. zák.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaných sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu žiadne pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na neodkazuje, pričom súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v tom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom obhajoby, ale v princípe sa môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, tak ako to vychádza aj z platnej judikatúry Ústavného súdu SR. V tomto prípade, pokiaľ ide o skutkové zistenia, krajský súd v celom rozsahu, tak ako je to vyššie uvedené, poukazuje na argumentáciu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku a tiež sa aj stotožnil v celom rozsahu s vyjadrením prokurátora k odvolaniu obžalovaných. Je nepochybné, že obžalovaní nemali oprávnenie na vykonávanie činnosti, ktorú vykonávali, samotné rozhodnutie okresného úradu vo výroku je jednoznačné, ak v odôvodnení tohto rozhodnutia boli uvedené iné skutočnosti, mal požadovať obžalovaný objasnenie tých okolností, či môže, alebo nemôže za takýchto okolností podnikáť tým spôsobom, ako podnikal, a ak sa spoliehal, že to rozhodnutie je správne a zákonné a môže za takýchto okolností podnikáť, neznamená to, že sa nedopustil protiprávneho konania, kde krajský súd poukazuje na to, že neznalosť práva neospravedlňuje. Preto je krajský súd jednoznačne toho názoru, že obžalovaní sa žalovanej trestnej činnosti, tak ako je to uvedené jednak v obžalobe okresného prokurátora, ako aj v napadnutom rozsudku dopustili. Z tohto dôvodu preto ani argumentáciu obhajoby obžalovaných neprijal.

Pokiaľ však ide o uložené tresty, v tomto smere je krajský súd toho názoru, že obžalovaní konali v stave omylu, stotožnil sa s názorom obhajoby, že v konečnom dôsledku obžalovaní vykonávali určitú spoločensky prospešnú činnosť, a preto dospel k záveru, že uložené peňažné tresty, tak ako ich uložil obžalovaným prvostupňový súd, sú prísne.

Z tohto dôvodu preto, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, znížil u obžalovaného pôvodne uložený peňažný trest vo výmere 2.000,- Eur na sumu 1.500,- Eur, znížil mu aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 50 dní a spoločnosti ŠROTEN s.r.o. znížil peňažný trest zo sumy 8.000,- Eur na 5.000,- Eur s tým, že zároveň aj skrátil lehotu na zverejnenie odsudzujúceho rozhodnutia len na 6 týždňov.

Krajský súd je toho názoru, že aj takýto symbolický trest pre obžalovaných je dostatočný na to, aby si uvedomili nesprávnosť svojho konania, a aby sa v budúcnosti uvedenej protiprávnej činnosti už nedopúšťali.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom toto svoje rozhodnutie krajský súd prijal pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Banskej Bystrici, dňa 27. mája 2021

JUDr. Jozef Mikluš
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Adriana Lehocká

